

פרק שני סדר תעניות כיצד

דף ט"ו

בפרק ראשון כבר נתבאר, ששבע תעניות אחרונות של גשמים חמורות משלוש אמצעיות בשני דברים. (א) התרעה. (ב) נעילת חנויות. ובפרק זה מבואר, שיש דברים נוספים שתעניות אחרונות חמורות מהראשונות. (א) הוצאת התיבה לרחובה של עיר להתפלל. (ב) נתינת אפר מקלה בראשיהם. (ג) אמירת דברי כיבושים על ידי הזקן שבהם. (ד) תפילת תענית של עשרים וארבע ברכות, [בדבר זה נחלקו בפרק ראשון בדף י"ג אם הוא גם בתעניות אמצעיות]. ובעזה"י, בדפים הבאים יתבארו פרטי הדינים הללו.

הוצאת התיבה לרחובה של עיר

בשלוש התעניות הראשונות ובשלוש התעניות האמצעיות של גשמים, נכנסים לבית הכנסת, ומתפללים כדרך שמתפללים כל השנה כולה^א.
ובשבע תעניות אחרונות, מוציאים את התיבה לרחובה של עיר, ומתפללים ברחובה של עיר.

נתינת אפר מקלה

בשבע תעניות אחרונות, שמוציאים את התיבה לרחובה של עיר, נותנים על התיבה אפר מקלה.

ולאחר שנתנו אפר על התיבה, נותנים גם **בראש הנשיא ובראש אב בית דין**. ואינם

^א כלומר שיאמר שמונה עשרה ברכות כדרך שמתפללין כל השנה, [לא ממש כמו כל השנה, שהרי מוסיפים עננו, אלא ביחס לתפילת של עשרים וארבע, הרי זה כתפילת כל השנה]. וקשה דהא לעיל בפרק קמא קאמרינן ... דבין בראשונות בין באמצעיות היו אומרים עשרים וארבע. ועוד קשה דאמרינן לעיל ואיבעית אימא באמצעיות נמי לא מצלו עשרים וארבע, ואמאי לא מייתי לה סיועה מהא דהכא. ויש לומר דהא דקאמר הכא ומתפללין כדרך כל השנה, לאו בעשרים וארבע ברכות קאמר, אלא קאמר שמתפללין כדרך כל השנה שלא היו מוציאים את התיבה לרחובה של עיר.